

NIEUDOLNOŚĆ (8) sb f

W pisowni łącznej (7), w rozłącznej (1).

Teksty nie oznaczają *é* oraz *ó*; *e* oraz drugie *o* prawdopodobnie jasne (tak w *nie-* oraz *-ość*).

sg G nieudolności (3). ◊ D nieudolności (2). ◊ A nieudolność (1). ◊ I nieudolnością (1). ◊ pl I nieudolnościami (1).

Sł stp brak, Cn s.v. *niepotęga*, Linde XVIII w. s.v. *udolność*.

Nieudolność, niemożność podolania, sprostania czemuś, niemoc, słabość charakteru; infirmitas Vulg, Cn; impotentia Cn [czyja; w tym: *pron poss* (5), *G sb* (3)] (8) : ILe kroć/ [...] ludzie podłe y ná święcie [!] wzgárdzone widziacie/ [...] niegardzcie iemi: bo być może/ iłz co fię nieudolnością obyczaiow ich ráni/ to fię vboftwem ich leczy. *SkarŻyw* 589, 481, 484; Ludzkimci obyczaiem mowie/ dla nieudolności [dla krewkości *Leop*] ciála wálzego. *WujNT Rom* 6/19; A iefliż fię komu nie dogodzi/ [...] tedy proszę żeby ná dobrą wolą pátrząc [...] nie vdelności [!] moiey/ łáfkáwie fię ftáwił. *WysKaz*)?(3v; Vmie fię [*Chrystus*] vžalić nád nievdolnościámi náłzemi. bo ich łam łkofztował. *SkarKaz* 45a, 311b.

nieudolność w kim (1): Spráwowałá on kłáztor z wielką miłością ku síoftróm/ [...] w ćierpliwości y znofzeniu człowieczjch w síoftrách fwoich nieudolności *SkarŻyw* 193.

Synonimy: *krewkość, mdłość, nędza, niskość, słabość, ułomność*.

Cf UDOLNOŚĆ